

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 4. oktobra 2018*

„Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Direktiva 2005/29/ES – Člen 2(b) in (d) – Direktiva 2011/83/EU – Člen 2, točka 2 – Pojma ‚trgovec‘ in ‚poslovne prakse‘“

V zadevi C-105/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Administrativen sad – Varna (upravno sodišče v Varni, Bolgarija) z odločbo z dne 16. februarja 2017, ki je na Sodišče prispela 28. februarja 2017, v postopku

Komisija za zashtita na potrebitelite

proti

Evelini Kamenovi,

ob udeležbi

Okrazhna prokuratura – Varna,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, E. Levits, A. Borg Barthet (poročevalec), sodnika, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za nemško vlado T. Henze, M. Hellmann in J. Techert, agenti,
- za Evropsko komisijo A. Cleenewerck de Crayencour, Y. G. Marinova, G. Goddin in N. Ruiz García, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 31. maja 2018

izreka naslednjo

* Jezik postopka: bolgarščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2(b) in (d) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL 2005, L 149, str. 22).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Evelino Kamenovo in Komisiya za zashtita na potrebitelite (komisija za varstvo potrošnikov, Bolgarija) (v nadaljevanju: KVP) glede akta, ki ga je sprejela ta komisija in s katerim so E. Kamenovi naložene upravne globe, ker naj v oglasih za prodajo blaga, objavljenih na internetu, potrošnikom ne bi zagotovila informacij.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2005/29

- 3 Člen 2 Direktive 2005/29 določa:

„V tej direktivi:

- (a) ‚potrošnik‘ pomeni vsako fizično osebo, ki v s to direktivo zajetih poslovnih praksah deluje za namene izven svoje trgovske, poslovne, obrtne dejavnosti ali svobodne poklicne dejavnosti;
- (b) ‚trgovec‘ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki v s to direktivo zajetih poslovnih praksah deluje za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo, in kogar koli, ki deluje v imenu ali na račun trgovca;

[...]

- (d) ‚poslovne prakse podjetji v razmerju do potrošnikov‘ [...] pomenijo vsako dejanje, opustitev, ravnanje, razlag[o] ali tržne komunikacije, vključno z oglaševanjem in trženjem, s strani trgovca, neposredno povezano s promocijo, prodajo ali dobavo izdelka potrošnikom;

[...]“

- 4 Člen 3(1) te direktive določa:

„Ta direktiva se uporablja za nepoštene poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov, kakor je določeno v členu 5, pred, med in po poslovni transakciji v zvezi z nekim izdelkom.“

Direktiva 2011/83/EU

- 5 Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2011, L 304, str. 64) v členu 2 določa:

„V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. ‚potrošnik‘ pomeni vsako fizično osebo, ki v pogodbah, zajetih s to direktivo, deluje za namene, ki so zunaj njene trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
2. ‚trgovec‘ pomeni vsako fizično osebo ali vsako pravno osebo, ne glede na to, ali je v javni ali zasebni lasti, ki deluje za namene v zvezi s trgovske, poslovno, obrtno dejavnostjo ali poklicno dejavnostjo v povezavi s pogodbami, zajetimi s to direktivo, tudi če deluje prek osebe, ki nastopa v njegovem imenu ali po njegovem naročilu;

[...]“

- 6 V skladu s členom 3(1) te direktive se ta direktiva „uporablja za kakršno koli pogodbo, sklenjeno med trgovcem in potrošnikom, pod pogoji in v obsegu, določenimi v njenih določbah“.
- 7 V členu 6(1) navedene direktive so našteje informacije, ki jih mora trgovec zagotoviti, preden je potrošnik zavezan s pogodbo, sklenjeno na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali s kakšno drugo podobno ponudbo.
- 8 Člen 9(1) te direktive določa, da ima potrošnik na voljo 14 dni, da odstopi od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov.

Bolgarsko pravo

- 9 S členoma 47 in 50 Zakon za zaščito na potrošitelite (zakon o varstvu potrošnikov) (DV št. 99, z dne 9. decembra 2005) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: ZZP), sta v bolgarski pravni red prenesena člena 6 in 9 Direktive 2011/83, od katerih se prvi nanaša na informacije v zvezi s pogodbami, sklenjenimi na daljavo, drugi pa na pravico do odstopa od pogodbe.

- 10 Člen 204 ZZP določa:

„Za vsako neizpolnitev obveznosti iz člena 47, od (1) do (3) in od (5) do (7), ter iz členov 48 in 49 glede informiranja potrošnika je fizična oseba kaznovana z globo od 100 BGN do 1000 [bolgarskih levov (BGN)], samostojni podjetnik posameznik in pravna oseba pa z globo od 500 BGN do 3000 BGN.“

- 11 Člen 207(1) ZZP določa:

„Kdor potrošnika ovira pri uresničevanju pravice iz člena 50 odstopiti od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, se vsakokrat kaznuje z globo ali denarno kaznijo od 1000 BGN do 3000 BGN.“

- 12 Člen 13, točka 2, dopolnilnih določb k ZZP določa:

„Trgovec‘ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ponuja ali prodaja blago, opravlja storitve ali v okviru svoje gospodarske ali poklicne dejavnosti v javnem ali zasebnem sektorju sklepa pogodbe s potrošnikom, in kogar koli, ki deluje v njegovem imenu in na njegov račun.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 13 Potrošnik je kupil ročno uro na spletnem mestu www.olx.bg na podlagi prodajne pogodbe, sklenjene na daljavo. Ker je menil, da ta ura ne ustreza lastnostim, navedenim v oglasu, objavljenem na tem spletnem mestu, je po tem, ko je dobavitelj ročne ure zavrnil njeno vračilo v zameno za vračilo plačanega zneska, vložil pritožbo pri KVP.
- 14 KVP je po preverjanjih ugotovila, da je E. Kamenova, ki je na navedenem spletnem mestu prijavljena s psevdonimom „eveto-ZZ“, prodajalka ročne ure. Po navedbah upravljavca spletnega mesta www.olx.bg je uporabnik s tem psevdonimom na tem mestu objavil skupno osem oglasov za prodajo različnih izdelkov, med njimi ročno uro v postopku v glavni stvari.
- 15 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je KVP po tem, ko si je ogledala navedeno spletno mesto, ugotovila, da je imel uporabnik s psevdonimom „eveto-ZZ“ na tem spletnem mestu 10. decembra 2014 še vedno objavljenih osem oglasov za prodajo različnih izdelkov.
- 16 KVP je z odločbo z dne 27. februarja 2015 ugotovila, da je E. Kamenova storila prekršek, in ji je zaradi kršitve člena 47(1), točke 1, 2, 3, 5, 7, 8 in 12, ter člena 50 ZZZP naložila več upravnih glob na podlagi členov 204 in 207 ZZZP. Po mnenju KVP E. Kamenova v nobenem od oglasov ni navedla imena, naslova in naslova elektronske pošte trgovca, končne cene prodajanega izdelka, vključno z vsemi dajatvami in davki, plačilnih pogojev, pogojev dostave in izvedbe storitev, pravice potrošnika do odstopa od prodajne pogodbe, sklenjene na daljavo, ter pogojev, roka in postopka za uveljavljanje te pravice ter ni opozorila na odgovornost za stvarne napake pri prodajni pogodbi.
- 17 E. Kamenova je pri Rayonen sad Varna (okrožno sodišče v Varni, Bolgarija) vložila tožbo zoper to odločbo. To sodišče je s sodbo z dne 22. marca 2016 navedeno odločbo odpravilo z obrazložitvijo, da E. Kamenova ni „trgovec“ v smislu odstavka 13, točka 2, dodatnih določb ZZZP in Direktive 2005/29.
- 18 KVP je pri predložitvenem sodišču, Administrativen sad – Varna (upravno sodišče v Varni, Bolgarija), zoper to sodbo vložila kasacijsko pritožbo. Predložitveno sodišče najprej navaja, da se na internetu prodaja in kupuje veliko proizvodov za široko potrošnjo. Nato opozarja, da je cilj Direktive 2005/29 zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov. V teh okoliščinah se v bistvu sprašuje, ali ima v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem fizična oseba na internetu prodaja relativno veliko proizvodov velike vrednosti, ta oseba status trgovca v smislu Direktive 2005/29.
- 19 V teh okoliščinah je Administrativen sad – Varna (upravno sodišče v Varni) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 2(b) in (d) [Direktive 2005/29] razlagati tako, da dejavnost fizične osebe, ki je na spletnem mestu registrirana za prodajo blaga in je na tem spletnem mestu sočasno objavila osem oglasov za prodajo različnega blaga, pomeni dejavnost trgovca v smislu opredelitve pojmov iz člena 2(b), da gre za primer poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov v smislu člena 2(d) in da na podlagi člena 3(1) spada na področje uporabe Direktive?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 20 Predložitveno sodišče želi z vprašanjem v bistvu izvedeti, prvič, ali je fizično osebo, ki na spletnem mestu sočasno objavi nekaj oglasov za prodajo novega in rabljenega blaga, mogoče šteti za „trgovca“ v smislu člena 2(b) Direktive 2005/29 in, drugič, ali taka dejavnost pomeni „poslovno prakso“ v smislu člena 2(d) te direktive.

- 21 Uvodoma je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča v okviru sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, uvedenega s členom 267 PDEU, naloga Sodišča dati nacionalnemu sodišču koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. V ta namen mora Sodišče po potrebi preoblikovati predložena vprašanja in v teh okoliščinah razložiti vse določbe prava Unije, ki jih nacionalna sodišča potrebujejo za odločanje o sporih, ki so jim predloženi, tudi če te določbe niso izrecno navedene v vprašanjih, ki mu jih ta sodišča postavijo (sodba z dne 19. oktobra 2017, Otero Ramos, C-531/15, EU:C:2017:789, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 22 Zato, čeprav je predložitveno sodišče svoje vprašanje formalno omejilo na razlago določb Direktive 2005/29, mora Sodišče iz vsega, kar je predložilo nacionalno sodišče, zlasti iz obrazložitve predložitvene odločbe, razbrati elemente prava Unije, ki jih je treba razložiti ob upoštevanju predmeta spora (glej v tem smislu sodbo z dne 19. oktobra 2017, Otero Ramos, C-531/15, EU:C:2017:789, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 23 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da sta v obravnavanem primeru z upoštevnimi nacionalnimi določbami, to je s členoma 47 in 50 ZZP, v bolgarski pravni red prenesena člena 6 in 9 Direktive 2011/83. Vendar predložitveno sodišče, ki želi med drugim izvedeti, ali je fizično osebo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki na spletnem mestu sočasno objavi več oglasov za prodajo novega in rabljenega blaga, mogoče opredeliti kot „trgovca“ in mora kot taka izpolnjevati zahteve, našteje v teh členih, v vprašanju za predhodno odločanje prosi samo za razlago Direktive 2005/29.
- 24 V teh okoliščinah je treba razumeti, da predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, prvič, ali je fizično osebo, ki na spletnem mestu sočasno objavi nekaj oglasov za prodajo novega in rabljenega blaga, mogoče opredeliti kot „trgovca“ v smislu člena 2(b) Direktive 2005/29 in člena 2, točka 2, Direktive 2011/83 ter, drugič, ali taka dejavnost pomeni „poslovno prakso“ v smislu člena 2(d) Direktive 2005/29.
- 25 Na prvem mestu je treba glede pojma „trговец“ spomniti, da člen 2(b) Direktive 2005/29 trgovca opredeljuje kot „vsako fizično ali pravno osebo, ki v s to direktivo zajetih poslovnih praksah deluje za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo, in kogar koli, ki deluje v imenu ali na račun trgovca“.
- 26 Člen 2, točka 2, Direktive 2011/83 trgovca opredeljuje kot „vsako fizično osebo ali vsako pravno osebo, ne glede na to, ali je v javni ali zasebni lasti, ki deluje za namene v zvezi s trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali poklicno dejavnostjo v povezavi s pogodbami, zajetimi s to direktivo, tudi če deluje prek osebe, ki nastopa v njegovem imenu ali po njegovem naročilu“.
- 27 Pojem „trговец“ je v direktivah 2005/29 in 2011/83 tako opredeljen skoraj enako.
- 28 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 32 sklepnih predlogov, tako Direktiva 2005/29 kot Direktiva 2011/83 temeljita na členu 114 PDEU, zato imata isti namen, to je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga in zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov v okviru zakonov in drugih predpisov, ki jih pokrivata.
- 29 Zato je treba ugotoviti – kot je ugotovil generalni pravobranilec v točki 39 sklepnih predlogov – da je treba pojem „trговец“, kot je opredeljen v teh dveh direktivah, razlagati podobno.
- 30 Ob tem pojasnilu je treba navesti, da je iz besedila člena 2(b) Direktive 2005/29 razvidno, da je zakonodajalec Unije posebej široko zasnoval pojem „trговец“, ki se nanaša na „vsako fizično ali pravno osebo“, ki opravlja odplačno dejavnost, in iz področja uporabe te direktive ne izključuje niti subjektov, ki opravljajo naloge v splošnem interesu, niti javnopravnih subjektov (sodba z dne 3. oktobra 2013, Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs, C-59/12, EU:C:2013:634, točka 32).

- 31 Enaka ugotovitev velja glede člena 2, točka 2, Direktive 2011/83, saj se ta določba, prvič – kot je bilo navedeno v točki 26 te sodbe – nanaša izrecno na „vsako fizično osebo ali vsako pravno osebo, ne glede na to, ali je v javni ali zasebni lasti“, in drugič – kot je bilo navedeno v točki 29 te sodbe – jo je treba razlagati podobno kot člen 2(b) Direktive 2005/29.
- 32 Poleg tega je iz besedila člena 2(b) Direktive 2005/29 in člena 2, točka 2, Direktive 2011/83 razvidno, da je za to, da se zadevna oseba opredeli kot „trгоvec“, nujno, da deluje „za namene v zvezi z svojo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo“ oziroma v imenu ali na račun trgovca.
- 33 Glede tega je treba ugotoviti, da je treba ob upoštevanju samega besedila opredelitev iz člena 2(a) in (b) Direktive 2005/29 in iz člena 2, točki 1 in 2, Direktive 2011/83 smisel in obseg pojma „trгоvec“, kot se uporablja v teh določbah, določiti glede na korelativen, vendar antinomičen pojem „potrošnik“, ki pomeni vsakega posameznika, ki ne deluje v okviru poslovne ali poklicne dejavnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 3. oktobra 2013, *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs*, C-59/12, EU:C:2013:634, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 34 Vendar iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je potrošnik v razmerju do trgovca v podrejenem položaju, saj je treba šteti, da je ekonomsko šibkejši in pravno manj izkušen kot njegov sopogodbenuk (sodbi z dne 3. oktobra 2013, *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs*, C-59/12, EU:C:2013:634, točka 35, in z dne 17. maja 2018, *Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen*, C-147/16, EU:C:2018:320, točka 54).
- 35 Iz tega izhaja, da je pojem „trгоvec“ v smislu člena 2(b) Direktive 2005/29 in člena 2, točka 2, Direktive 2011/83 funkcionalen pojem, ki pomeni, da je treba presoditi, ali se pogodbeno razmerje ali poslovna praksa uvršča v okvir dejavnosti, ki jih oseba opravlja poslovno ali poklicno (glej po analogiji sodbo z dne 17. maja 2018, *Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen*, C-147/16, EU:C:2018:320, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 36 Zato, da bi bilo zadevno fizično ali pravno osebo mogoče šteti za trgovca v smislu člena 2(b) Direktive 2005/29 in člena 2, točka 2, Direktive 2011/83, mora ta delovati „za namene v zvezi z svojo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo“ oziroma v imenu ali na račun trgovca.
- 37 Glede vprašanja, ali fizična oseba, kot je tožena stranka v postopku v glavni stvari, spada pod pojem „trгоvec“ v smislu teh določb, je treba poudariti – kot je bilo navedeno v točki 50 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca – da je treba za opredelitev „trgovca“ ubrati „različne pristope glede na posamezen primer“. Iz tega sledi, da bo moralo predložitveno sodišče na podlagi vseh dejstev, ki jih ima na voljo, preučiti, ali je fizična oseba, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki sočasno na spletni platformi objavi osem oglasov za prodajo novega in rabljenega blaga, delovala „za namene v zvezi z svojo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo“ oziroma v imenu ali na račun trgovca.
- 38 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 51 sklepnih predlogov, bo moralo predložitveno sodišče v okviru te preučitve zlasti preveriti, ali je bila prodaja na spletni platformi opravljena organizirano, ali ima ta prodaja pridobiten namen, ali ima prodajalec informacije in strokovno znanje glede proizvodov, ki jih prodaja, ki jih potrošnik nima nujno, tako da je prodajalec zaradi tega v ugodnejšem položaju v razmerju do navedenega potrošnika, ali ima prodajalec pravni status, ki mu omogoča opravljanje trgovskih poslov, in koliko je spletna prodaja povezana s trgovsko ali poklicno dejavnostjo prodajalca, ali je prodajalec zavezanec za DDV, ali je prodajalec, ki deluje v imenu ali za račun nekega trgovca ali prek druge osebe, ki deluje v njegovem imenu in za njegov račun, prejel plačilo ali del dobička, ali prodajalec kupuje nove ali rabljene izdelke za nadaljnjo prodajo, zaradi česar je ta dejavnost redna, pogosta in/ali sočasna z njegovo poslovno ali poklicno dejavnostjo, in ali so vsi izdelki, ki so na prodaj, iste vrste ali vrednosti, zlasti če se ponudba nanaša na omejeno število izdelkov.

- 39 Navesti je treba, da merila, naštetá v prejšnji točki, niso ne izčrpna ne izključna, tako da načeloma izpolnjevanje enega ali več teh meril samo po sebi ne določa, kako je treba spletnega prodajalca opredeliti glede na pojem „trgovec“.
- 40 Tako preprosto dejstvo, da ima prodaja pridobiten namen ali da neka oseba sočasno na spletni platformi objavi nekaj oglasov za prodajo novega in rabljenega blaga, še ni dovolj, da bi se ta oseba opredelila kot „trgovec“ v smislu člena 2(b) Direktive 2005/29 in člena 2, točka 2, Direktive 2011/83.
- 41 Na drugem mestu je treba v zvezi z vprašanjem, ali dejavnost fizične osebe, kot je dejavnost tožene stranke v postopku v glavni stvari, pomeni „poslovno prakso“ v smislu člena 2(d) Direktive 2005/29, spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso ta določba z uporabo zelo široke formulacije pojem „poslovne prakse“ opredeljuje kot „vsako dejanje, opustitev, ravnanje, razlago ali tržne komunikacije, vključno z oglaševanjem in trženjem, s strani trgovca, neposredno povezano s promocijo, prodajo ali dobavo izdelka potrošnikom“ (glej sodbo z dne 19. septembra 2013, CHS Tour Services, C-435/11, EU:C:2013:574, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 42 Da bi se zadevna dejavnost štela za „poslovno prakso“ v smislu navedenega člena, je tako treba preveriti, ali se ta dejavnost po eni strani lahko opredeli kot „praksa, ki je poslovna“, z drugimi besedami, ki jo izvaja „trgovec“, in po drugi strani, ali ta dejavnost pomeni dejanje, opustitev, ravnanje, razlago ali tržno komunikacijo, „neposredno povezano s promocijo, prodajo ali dobavo izdelka potrošnikom“ (glej v tem smislu sodbo z dne 17. oktobra 2013, RLVs, C-391/12, EU:C:2013:669, točka 37).
- 43 Iz navedenega sledi, da lahko „poslovna praksa“ v smislu Direktive 2005/29 obstaja le, če jo izvaja „trgovec“, kot je opredeljen v členu 2(b) te direktive.
- 44 Spomniti pa je treba, kot je bilo navedeno v točki 40 te sodbe, da preprosto dejstvo, da ima prodaja pridobiten namen ali da neka fizična oseba sočasno na spletni platformi objavi nekaj oglasov za prodajo novega in rabljenega blaga, še ne more zadostovati za to, da se ta oseba opredeli kot „trgovec“ v smislu te določbe. Iz tega sledi, da dejavnosti, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ni mogoče opredeliti kot „poslovno dejavnost“ v smislu člena 2(d) Direktive 2005/29.
- 45 Glede na navedeno je treba na zastavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 2(b) in (d) Direktive 2005/29 in člen 2, točka 2, Direktive 2011/83 razlagati tako, da fizične osebe, ki na spletnem mestu sočasno objavi nekaj oglasov za prodajo novega in rabljenega blaga, kot je tožena stranka v postopku v glavni stvari, ni mogoče opredeliti kot „trgovec“, taka dejavnost pa je lahko „poslovna dejavnost“ le, če taka oseba deluje z nameni, ki so del njene trgovske, poslovne ali obrtne dejavnosti oziroma njene svobodne poklicne dejavnosti, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin, upoštevanih za obravnavani primer.

Stroški

- 46 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 2(b) in (d) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) in člen 2, točka 2, Direktive 2011/83/EU Evropskega

parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta je treba razlagati tako, da fizične osebe, ki na spletnem mestu sočasno objavi nekaj oglasov za prodajo novega in rabljenega blaga, kot je tožena stranka v postopku v glavni stvari, ni mogoče opredeliti kot „trgovec“, taka dejavnost pa je lahko „poslovna dejavnost“ le, če taka oseba deluje z nameni, ki so del njene trgovske, poslovne ali obrtne dejavnosti oziroma njene svobodne poklicne dejavnosti, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin, upoštevanih za obravnavani primer.

Podpisi